

Császár Ildikó, FOH IV.

SZOTE Fogászati és Szájsebészeti klinika

A PALATINÁLIS REDŐK VIZSGÁLATA SZABÁLYOS FOGAZATÚ PÁCIENSEKEN

A palatum és a palatinális redők (rugae palatinae) morfológiájának vizsgálatához szabályos fogazatú magyar csoport tanulmányozása szükséges. Ez a vizsgálat alapja lehet a jelek életteni vagy patológiás kiértékelésének.

Anyag és módszer: 15 férfi és 16 nő fogazatának gipszmintáján tanulmányoztuk a palatum és a palatinális rajzolat morfológiáját. A vizsgálati módszer Lysell valamint Hauser módosított eljárása. A palatum morfológiai jellemzőit, a palatinális redők számát, alakját és lefutását, valamint a papilla incisiva alakját és méretét értékeltük.

Eredmények és megbeszélés: A rugák számának átlaga (10,5) megegyezik az irodalmi adatokkal, férfiaknál gyakoribbak. A rugák lefutása alapján legtöbb a hullámos forma (42,1%). Eredésük szerint a raphe palatitól direkt kiindulók dominálnak (59,8%). A lefutás iránya szerint leggyakoribb az előrefelé haladó (46,0%). Különleges rugaformák közül leggyakoribb az összetartó (12 eset). A palatum formáit elől-, oldalt- és felülnézetben vizsgáltuk, az ide tartozó méretekkkel együtt. Leggyakoribb előlnézetből a kupola alakú (77,4%) és közepesen széles (54,8%), oldalnézetben az egyenes (54,8%) és magas boltozatú (54,8%), felülnézetben az ívelt (80,6%) és közepesen széles (64,5%) palatumok. A papilla incisiva különböző alakjait különítettük el, 5-5 esetben fordult elő a hosszan vékony, ill. a háromszög alakú. Méretük változatos. Eredményeinket Lysell adataival összehasonlítva egyesek azonosak voltak a rugák eredésére, vagy a rugák alakjára, lefutására vonatkozóan. Eltérő gyakoriságúnak találtuk azonban az egyes palatum formákat, és a papilla incisiva alakokat is.

Témavezető: Dr. Kocsis S. Gábor, egyetemi docens